

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3176/2020
10.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из ..., против туженог МБА „Ратко Митровић нискоградња“ ДОО Београд, ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4312/19 од 20.07.2020. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4312/19 од 20.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 4/19 од 01.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о престанку радног односа на одређено време деловодни број .../... од 24.10.2018. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа плати износ од 299.028,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, па до коначне исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор стварне и месне ненадлежности истакнут од стране туженог. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати износ од 7.890,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4312/19 од 20.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртм изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући другостепену пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је због повећаног обима посла и прихватања понуде за завршетак пројекта појачаног одржавања државног пута IV 23, имао потребу за ангажовањем нових радника због чега је са тужиоцем закључио уговор о раду на одређено време до 6 месеци почев од 03.04.2018. године, а затим и анекс уговора о раду, којим је тужиоцу продужен рад на одређено време почев од 03.10.2018. године, а најкасније до 02.04.2019. године. Међутим, како је дана 17.10.2018. године тужени раскинуо уговор са наручиоцем радова за завршетак наведеног пројекта, то је дошло до смањеног обима посла, па је тужиоцу (и другим запосленима) престао радни однос на одређено време 31.10.2018. године.

С обзиром на утврђено, нижестепени судови су закључили да је тужилац засновао радни однос на одређено време код туженог због повећаног обима посла и завршетка пројекта, а да се закљученим анексом уговора о раду тужилац сагласио да му радни однос траје најкасније до 02.04.2019. године, што значи да је прихватио да време трајања његовог радног односа може бити и краће, односно да му радни однос може престати и пре протекла уговореног рока. Како је радни однос заснован због повећаног обима посла, судови су оценили да је тужени могао да откаже уговор о раду тужиоцу и пре 02.04.2019. године у ситуацији када је дошло до смањења обима посла, па су из ових ових разлога одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу.

Врховни касациони суд је оценио да је у конкретном случају побијаном одлуком правилно примењено материјално право те је ревизију тужиоца одбио, као неосновану.

Одредбом члана 37. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.24/05 ... 75/14), прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Одредбом члана 175. став 1. тачка 1. истог закона прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован.

Супротно наводима ревизије, побијаном одлуком су правилно примењене наведене норме, а решење о отказу уговора о раду је законито иако је у конкретном случају тужиоцу радни однос престао пре истека рока за који је заснован. У ситуацији када је тужени раскинуо уговор о завршетку пројекта појачаног одржавања државног пута IV 23, за који посао је било везано закључење уговора о раду на одређено време са тужиоцем, а због раскида уговора дошло до смањеног обима посла, тужиоцу је могао радни однос да траје краће од наведеног, јер је тако заснован радни однос везан за

обим послова због којих је и закључен, у смислу одредбе члана 37. став 1. Закона о раду. Такође, када запослени са послодавцем закључи уговор о раду на одређено време тако што време трајања радног односа ограничи на начин да исти може трајати најкасније до одређеног датума, нема сметњи да тако закључен уговор о раду буде отказан и запосленом престане радни однос и пре истека крајњег рока на који је заснован.

Наводи ревизије којима се истиче да је тужиоцу радни однос престао као технолошком вишку и да је тужени требало да му исплати отпремнину су правилно цењени од стране другостепеног суда, јер су били истицани и у жалби.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке применом члана 414. став 1. ЗПП.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер по ревизији тужилац није успео, па је применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић